

Jiří Valášek (*31. března 1931, Lubná u Rakovníka) byl československý důstojník, který prožil většinu života ve službě armádě. Narodil se v rodině horníka a v dětství zažil těžké podmínky mezi utečenci z pohraničí po mnichovské dohodě v roce 1938. Po vyučení truhláře vstoupil do Československé lidové armády, kde začal v roce 1953 ve Vimperku a postupně se vypracoval na důstojníka. V armádě se také v roce 1956 oženil se svou budoucí manželkou, se kterou následně vychoval dvě děti.

V roce 1967 byl převelen jako velitel posádky do Kašperských Hor. Tato funkce se stala klíčovou pro jeho zaznamenání v historii: v noci na 21. srpna 1968, kdy Československo obsadily vojenské jednotky Varšavské smlouvy, zmobilizoval své vojsko a odmítl vpustit sovětské tanky do města. Svůj pluk o síle asi 400 mužů uvedl do plné bojové pohotovosti, vojáci měli ostré náboje, ruční granáty i jinou výzbroj připravenou k obraně. Kolonu vozidel okupantů pak přiměl odklonit z hlavní silnice mimo město.

Za tento postoj následně dostal důtku s výstrahou a hrozil mu vyloučením z armády – podle jeho slov proto, že část důstojníků byla proti tomu, aby sovětské jednotky nepustil do Kašperských Hor. Zůstal však ve službě díky přestupu na nově vznikající vojenskou seismologickou stanici ve Šumavě, kde se sledovaly jaderné pokusy ve světě. Později zakončil vojenskou kariéru jako velitel výcvikového prostoru na Dobré Vodě u Hartmanic.

Mimo službu se věnoval rodině — s manželkou prožil více než 60 let manželství a vychovali dvě děti, později měli také vnoučata a pravnoučata.